

YUNUS EMRE'DE KELİME KADROSU*

*Yaşar AKDEMİR***

ÖZET

Yunus Emre, Türkçenin varlığını koruması, yaşaması, bir edebiyat ve kültür dili olup gelişmesi yolunda çaba sarf etmiş şairlerdendir. Yunus Emre, H.648/M.1240-1 tarihinde doğmuş, 82 yıllık bir hayattan sonar H, 648/M. 1320-1 tarihinde vefat etmiştir. H.VIII. asrın başlarını veyahut H.730-735/M. 1329/1334 yıllarını şairin ölüm tarihi olarak kabul etmek gerekir.Yunus Emre'nin en önemli eseri "Divan'dır. Bu eserinde aruz ölçüsüyle yazılmış ve gazel şeklinde yazılmış şiirlerde vardır. Fakat en güzel şiirleri hece ölçüsüyle , dörtlükler halinde söylemiş olduğu ilahilerdir. Kafiye olarak genellikle halk ve tekke şiirindeki geleneğe uygun olarak daha çok yarım kafiye ve redif kullanılmıştır. Risalet'ün Nushiyye kısa mensur bölüm dışında mesnevi biçimiyle ve aruz ölçüsüyle yazılmış didaktik bir eserdir.Yunus Emre Tek ve ölümsüz eseri olan Divan ve didaktik mesnevisi Risalet'ün Nushiyye'deki tüm kelimeler taranmıştır. Tasavvufi bir nasihatname olan eser XIII. ve XIV. Yy. Türk edebiyatının ilk ve en güzel örneklerindedir. 13 beyitlik bir başlangıçla kısa bir mensur girişle 600 beyitten müteşekkiddir.Taranan kelimeler hangi dildense kelime sonunda parantez içerisinde gösterilmiştir. Çalışma sonunda tüm kelimelerin dillerdeki oranı tespit edilmiştir.Bu çalışmanın amacı Yunus Emre'nin eserinde kullandığı tüm kelimelerin tespit edilerek Yunus Emre'nin kelime dağarcığının ortaya çıkarılmasıdır. Yunus Emre'nin kelime dağarcığının ortaya çıkartılmasıyla Türk dilinin ölümsüz sesinin soluğu 13. Yüzyıldan itibaren belirtilecektir

Anahtar Kelimeler: Yunus Emre, sözcük, dağarcık

WORD FRAMEWOK OF YUNUS EMRE

ABSTRACT

Yunus Emre, is one of the poets who cotributed significantly to the Turkish language of protecting its identity, improving as a language of literature and culture and living forever. Yunus Emre,H. 648/ M born on 1240-1, after a life 82 years H. 720/ M. He died on 1320- 1H. VIII or the heads of tehe century H. 730-735/ M 1329/1334 as the date of tehe poet

* Bu makale Crosscheck sistemi tarafından taranmış ve bu sistem sonuçlarına göre orijinal bir makale olduğu tespit edilmiştir.

** Öğretmen-MEB, El-mek: yasakdemir@hotmail.com

to accept the years. Yunus Emre's most important work "Divan" and could. This boook, written in the form of prosodic measure, and lyric poems are also available. But the most beatiful poems syllabble had said in quatrains. Rhyming poetry usually lodge in rhyme and asonance, and redif used more tahan obeying. Except for a short prose section Risalet'ün Nushiyye mathnawi didactic work written form and measure of prosody. XIII, the work is a mystical "nasihatname" and XIV. Century, The first and most beatiful examples of Turkish literatüre., All the words in his only-one but immortal masterpiece 'Divan in Turkish'(collected poems by Yunus Emre) and his didactic mathnawi 'Risalet'ün Nushiyye' have been scanned. These words are enclosed in parenthesis with the languages they were drived from their origins in percentage. The aim of this study isbring

Yunus Emre's vocabulary to light by establishing all the words he used in his work. By doing this, the life-breathe of The Turkish language is to be identified starting from the thirteenth century.

Key Words: Yunus Emre, word, vocabulary

GİRİŞ:

Eski Anadolu Türkçesi olarak adlandırılan dönem XII. yüzyılda başlatılabilen ve XIII. yüzyıl sonlarına kadar süren, ses bilgisi, şekil bilgisi ve kelime hazinesi bakımından bir dereceye kadar, Karahanlı yazı dili geleneğine bağlı olan bir dönemdir. Yûnus Emre de bu dönemin başlangıç döneminde eser vermiştir. Genel çizgileri ile Selçuklu devletinin yıkılışından Osmanlı devletinin imparatorluk temellerinin atılışına kadar geçen bu dönemin diline "Beylikler Devri Türkçesi" de diyebiliriz. "XII. yüzyıl sonuna rastlayan eserlerde her iki dönemi temsil eden özelliklere de rastlamak mümkündür. Ne var ki, ilk dönemi karakterize eden doğu özellikleri artık silinmek üzeredir. Bu bakımdan XIII. yüzyıl sonu, bu iki dönemi birbirine kaynaştıran bir geçiş halkası durumundadır. Bu bilgiler ışığında Yûnus Emre'nin eserlerinin dilini Beylikler Devri Türkçesi içerisinde ele almak daha isabetli görünüyor." (Korkmaz,1977, s.66)O dönemde konuşma dilinin yazı diline aktarılması yoluyla kurulduğunu söyleyebiliriz. Yûnus'un şiirlerinde konuşma dilinde kullanılan kelimelerle yazı dilinde bulunan kelimelerin iç içe bulunduğunu görürüz: "Allah-Tanrı-Çalab", "cennet-uçmak", "cehennem-tamu", "yazuk-günah", "zehir-agu", "olup-olu ben", "aşk-sevi-sevgi" vb. gibi.

- Allah'uma şükür kılam (TD 10/2/1)
- Tanrı buyruğın tutmayan anda bişe biryân ola (TD 20/4/2)
- Çalab'um 'inâyeti suçın geçüre meger (TD 78/3/2)
- Seni gördüm güneş gibi cennet bana zindân gibi
Cennet'üne zâhidün ko Uçmak'da arzûm yok durur (TD 45 /5/1)
- Ol Cehennem'de yananlar münkirün inkândur (TD 123/2)
Mustafâ'ya ümmet olan Tamu'da karâr eylemez (RN 23/2)
- Yazuklarımız tartıla anca perdeler yırtıla (TD 78/5/1)
Bilmedüğün günâhlarun anda sana 'ıyân ola TD 8/5/2)
- Miskîn Yûnus zehr-i kâtil 'ışk elinden tiryâk olur (TD 23/2/2)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

Cânımı serhoş eyledi 'ışk agusu tiryâk bana (TD 24/3/2)

Yunus'un yetiştiği 13. yüzyıl Anadolu'da teşekkül edecek olan yeni yazı dilinin kurulma çağıdır. Bu sebeple o devrin diğer şair ve yazarları gibi Yûnus Emre'nin dili de, Orta Asya yazı dilinin hususiyetlerini taşımaktadır. Yûnus'un başta Ahmet Yesevi olmak üzere, Horasan erenlerinin kurduğu fikir dünyası içinde bulunması da Orta Asya Türkçesinin izlerini taşımasını gerektirmektedir. İki ayrı coğrafi muhitte gelişen aynı kültür ve edebiyatın dili uzun müddet birbirinden malzeme alıp vermiştir. Bu malzemeler 13. asır Türkçesi hakkında toplu bir bilgi verir. Yûnus'un Orta Asya Türk kültürünü Anadolu'da devam ettirdiğini gösterir ki, bu çok mühimdir. Türk tarihi gibi Türk kültür ve düşünce sisteminin de bir bütün olduğunu ispat eder. Türk Milleti coğrafi mekâmı değiştirmiş yani hiçbir zaman o kendine has millî rengi ve ruhu kaybetmemiştir. Karamanoğlu Mehmet Bey'in 1278 yılında Türkçenin korunması ve yaşatılması için çok önemli kararının olduğu dönemde yaşayan Yûnus Emre de bu anlayışla eser vermiştir.

Yûnus Emre'nin dilinde Türkiye Türkçesiyle farklılık gösteren dil özelliklerinden biri cevher fiilin çekimiyle ilgilidir. Geniş zaman 1. çekiminde "Am" kullanılır. O dönemde sık geçen "ven" şekli Yûnus'ta yoktur. O dönemde kişi zamiri "ol, o" şeklindedir.

Fiil çekiminde emir kipi ile ilgili farklı bir kullanıma rastlanmaktadır. Bu ek 2. şahıs için "gll" biçimiyle de kullanılmaktadır. Gelecek zaman gösteren "IsAr" eki de Yûnus Emre'nin eserlerinde kullanılmıştır. Geniş zamanın olumsuz çekiminde 1. kişi için "In" şekli kullanılır.

Yûnus'ta "In" ekinin araçlık olarak kullanıldığı görülür. Yûnus'ta değişik sıfat-fiil ekleri "AsI" gibi, zarf-fiil ekleri "IbAn", "IcAk", "IcAgIz" görülmektedir.

Bir dilin gelişmesinde şüphesiz ki yazar ve şairlerin çok büyük bir etkisi vardır. Zira dilin güzelliği, akıcılığı onların eserlerindeki ifadelerle hayat kazanmaktadır. Yûnus Emre, büyük bir dil ustası, üstün bir söz sanatçısıdır. Dili yalın ve açık, anlatımı içten ve sıcaktır. Dilin bütün olanaklarını yerinde kullanarak, şiirini güzel ve etkili söylemeyi amaç edinmiştir. Pek çok dizesi, okunduğunda, sanki düşünülmeden, dilin ucuna geldiği gibi, söylenmiş duygusunu uyandıracak şekilde doğaldır. Eski deyimle sehl-i mümtenidir. Divanı, ancak, üstün bir sanatçı yeteneğiyle ortaya konulabilecek beyitlerle doludur. İlk bakışta hemen kendini göstermese de divan şiirinin kimi söz ve anlam sanatları, onun şiirlerinde güzel örnekleriyle yer almıştır. O, şiirlerinde ses, söz ve anlam dengesini başarıyla kurarak yaşadığı dönem için olduğu kadar günümüz için de geçerli olabilecek güçlü bir şiir dili yaratmıştır.

"Yûnus'un üslubu açık, yalın sade, düz, tabii, özentisiz, gösterişsiz, süssüz ve dosdoğru söyleyiştir. Onun ifadesi eski, Türk cümlesinin devamıdır. Bu ifade ve cümle şekli aslında Türk ırkının karakterine çok uygundur. Çünkü Türk milleti davranışlarında dolambaçlı yolu gösterişi, müphemlik ve yapmacığı sevmez. Samimi ve açıktır. Olduğu gibi görünür. Düşünüp inandığı gibi konuşur, Onun için üslup san'atkârın karakterini, san'atkârda, eğer başka tesirlerle ifade tarzını değiştirmemişse mensup olduğu milletin karakterini aksettirir. Yûnus'un devrinde edebiyatımıza ve dilimize Arap ve Acem üsluplarının tesirleri henüz girmediği için onda milli vasıflar bütünüyle mevcuttur." (Başgöz, 1999, s.75)

"Vahdet-i vücud" için kullandığı "Bir ben vardır bende benden içeru" söyleyişinde olduğu gibi Türkçe ibare ve kullanımlarla karmaşık konuları bile yalın bir şekilde söylemiştir.

Yûnus Emre tasavvuf felsefesinin Türkçeyle daha yalın ve açık bir şekilde yazılabileceğini ispatlamıştır. Tasavvufi terimleri günlük hayattan alınma sözcüklerle karşılayan Yûnus Türkçenin felsefe için uygun bir dil olabileceğini göstermiştir. Yûnus'da, tasavvufun söylenmesi güç heyecanları ise, berrak bir su içindeymiş gibi görülür. Bu su, Yûnus'un güzel

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

musiki dolu saf ve temiz Türkçesidir. Bu öyle bir sudur ki, bulunduğu kap sarsılıp, onu çağıldatan şairin ruhundaki acısını haykırırken, Yûnus, adeta eskiden söylenmiş şiirleri hatırlıyor ve onları tekrarlıyormuşçasına şiiri kolay söylüyordu. Türk milleti, bilhassa Anadolu ve Balkanlar Türkiye'sinde her türlü yabancı kökenli kelimeleri Yûnus Emre asrından bu yana büyük bir temsil kudretiyle Türkçeleştirmiş bunların pek çoğunu kendi dilinin söyleyiş inceliklerine uyarlayarak Türkçe sözler haline getirmiştir. "İmanı ve ideali gereğince geniş halk topluluklarına ses duyurmaya çalışan Yûnus Emre'nin Türkçesi, işte bu şartlar içinde sade ve çok güzel bir halk dilidir." (Dilçin, 1992, s.48) Yûnus Emre'nin şu beyitte halkın dilini nasıl benimsediğini görebiliriz:

Padîşahun hikmeti gör neyledi Od u su toprak u yile söyledi

Bismillah deyüp getürdi toprağı Ol arada hazır oldu ol dağı (RN 1/2)

Bu beyitte "bismillah deyüp" sözünde bizim geleneğimizde bir işe başlarken bismillah deyip başlamak sözüne vurgu vardır.

Yûnus Emre'nin eserlerinde bazı kelimeleri alışılmışın dışında bir anlamda kullanması ilginçtir. Mesela şu beyitte geçen "fuzullık" kelimesini insanı benzetme dışında kışın soğukluğu anlamında kullanmıştır.

• Yine bu bâd-ı nev-bahâr hoş nev' ile esdi yine

Yine kışın sovuğu fuzûllığın kesdi yine (TD 47/3/1)

Yûnus'un cümle yapısı her şair ve yazarda görüldüğü gibi, eserin konusuna ve ve hitap edilen zümreye göre değişmektedir.

Bağlama edatlarının Risaletü'n Nushiyye'de ağırlıklı olarak kullanıldığı görülmektedir. Yalın ve arı bir dil anlayışını Divan'da daha rahat görebilmekteyiz. Kelime seçiminde de bu anlayışta olduğunu söyleyebiliriz. Bir sanatçının dil ve üslup anlayışında sözlü ve yazılı kaynaklardan alınan kültür motiflerinin önemli olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Yûnus Emre'nin eserlerinde halk kültüründen alınma atasözleri ve deyimlere rastlanmaktadır. Şu örneklerde atasözlerinin Yûnus Emre'nin şiirinde ne kadar sık durduğunu müşahade etmekteyiz.

• Her gönülden gönüle rast togru yol degül mi (TD 37/2/1)

(Gönülden gönüle giden yol vardır.)

• Tag ne kadar yüksegise yol anun üstünden aşar (TD 20/4/1)

(Dağ ne kadar yüksek olursa olsun yol onun üstünden aşar.)

• Kanda bir od yanarisa nişânı var dütün tüter (TD 12/6/1)

(Ateş olmayan yerden duman çıkmaz.)

• Yüz çokallu gelürse yalıncağı soyamaz. (TD104/4/1)

(Zırha (çokal)bürünmüş yüz eşkıya gelse bir çıplağı soyamaz.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

Yûnus Emre'de Kelime Kadrosu

a

âb (A.)	âhiret (A.)	amân (A.)
abâ (A.)	âhiri (A.)	amel (A.)
âbâd (F.)	âhirin (A.)	amu (A.)
âbdest (F.)	aşşam (T.)	an (A.)
abes (A.)	ahvâl (A.)	ana (T.)
ab-ı hayat (F.,A.)	ak teleme(T.)	anber (A.)
âbid (A.)	ak- (T.)	anca (T.)
âbide (A.)	akça (T.)	ancak (T.)
acâyib (A.)	akdarur (T.)	ancılayın(T.)
acı (T.)	âkil (A.)	andak (T.)
âciz (A.)	akl (A.)	and (T.)
âcuz (F.)	akreb (A.)	anı- (T.)
aç (T.)	aksur- (T.)	anla (T.)
açagör- (T.)	al (T.)	anma (T.)
açık (T.)	ala (T.)	ansuz (T.)
açlık (T.)	alâ (A.)	âr (A.)
aç- (T.)	alâmet (A.)	ara (T.)
ad (T.)	alçak (T.)	arab (A.)
ada- (T.)	alda- (T.)	ara- (T.)
adab (A.)	aldad-(T.)	arafât (A.)
adâvet (A.)	aldaguçı-(T.)	arafe (A.)
adem (A.)	aldanguçı (T.)	arasât (A.)
âdil (A.)	aldamış (T.)	ârâyış (F.)
adl (A.)	aldan- (T.)	arbede (A.)
âferin (F.)	al-(T.)	arda (T.)
afv (A.)	âlem (A.)	ardınca (T.)
ag- (T.)	âlet (A.)	âreste (F.)
aga (T.)	aleyhâ (A.)	arı (T.)
agaç (T.)	aleyhi (A.)	arıt- (T.)
agar- (T.)	alıcı (T.)	ârif(A.)
agı (T.)	alığör- (T.)	arkurı (T.)
agılı (T.)	alınmakı (T.)	arlanmaklık (A.)
agır (T.)	alış (T.)	armagan (T.)
agız (T.)	alış- (T.)	armakı (T.)
agla- (T.)	alıvir- (T.)	arpa (T.)
agu (T.)	âli (A.)	arслан (T.)
agyâr (A.)	âlim (A.)	arş (A.)
ah (T.)	Allâh (A.)	arşın (F.)
aha (T.)	âlleri (A.)	art-(T.)
ahad (A.)	alın (T.)	arz (A.)
ahbâr (A.)	altı (T.)	arzû (F.)
ahd (A.)	alt (T.)	arzuman(F.)
ahî (A.)	altmış (T.)	as (T.)
âhir (A.)	altun (T.)	asâ (A.)
	alu (T.)	asan (F.)
	â'mâl (A.)	asâyış (F.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

ashâb (A.)	ayru (T.)	bak- (T.)
asıl- (T.)	ayruksamak(T.)	bakdur- (T.)
âsî (A.)	ayyâr (A.)	bakır (T.)
âsil-zâde(F.)	az bak- (T.)	bakış (T.)
âsitân (F.)	a'za (A.)	bâkî (A.)
asla (T.)	azâb (A.)	bâkîye (A.)
asl (A.)	âzâd (F.)	bakkâl (A.)
assı (T.)	azadlık (F.)	bal (T.)
âsûde (F.)	âzâl (A.)	bâl (F.)
aş (T.)	azâmet (A.)	bâla (F.)
aşaga (T.)	azan (A.)	balaban (T.)
aş- (T.)	azar (F.)	balçık (T.)
âşık (A.)	azat- (T.)	balıçak (T.)
aşıklıcak(T.)	az- (T.)	balık (T.)
aşılmak (T.)	âziz (A.)	balk (T.)
âşinâ (F.)	azık (T.)	balkır- (T.)
âşkâre (F.)		ban (T.)
aşrı (T.)	b	bân (A.)
aşurmak (T.)	bâ (A.)	bang (F.)
âşüfte (F.)	bâb (A.)	bar tut- (F.)
at (T.)	baba (T.)	bâr (F.)
ata (T.)	bâc (F.)	baran (F.)
atıl- (T.)	bacha (F.)	bardag (T.)
atlâs (A.)	bâde (F.)	barış (T.)
attâr (F.)	bâd (F.)	bâri (A.)
av (T.)	badya (R.)	bârigâh (F.)
avâne (A.)	bâg (F.)	baru (F.)
âvâre (F.)	bâgçe (F.)	bas- (T.)
avaralık (F.)	bâgçevân(F.)	basadur- (T.)
âvâz (F.)	bagırlu (T.)	basal- (T.)
avin- (T.)	bagışla- (T.)	basâret (A.)
avla- (T.)	bagış (T.)	basdur- (T.)
avret (A.)	bagla- (T.)	basîr (A.)
avuç (T.)	baglan- (T.)	baş (T.)
ay (T.)	baglu (T.)	başa çat- (T.)
ay- (T.)	bagır (T.)	başa var-(T.)
ayağ (T.)	bahâ (F.)	başar- (T.)
ayak (T.)	bahadur (F.)	başdan (T.)
ayaksuz (T.)	bahâne (F.)	başed (T.)
âyât (A.)	bahâr (F.)	başlu (T.)
ayaz (A.)	bahâsuz (F.)	başsuz (T.)
ayb (A.)	bâhıllıksuz(F.)	bat- (T.)
aydın (T.)	bahil (A.)	bâtil (A.)
ayık (T.)	bahilün (A.)	bâtın (A.)
ayıl- (T.)	bahis (A.)	battâl (A.)
ayır- (T.)	bahr (A.)	bay (T.)
ayırmaklık(T.)	bahrî (A.)	bayagi (T.)
âyîne (F.)	bahtlu (F.)	bayık (T.)
ayruk (T.)		bayır (T.)
ayrılık (T.)		baykuş (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

baylıg (T.)	besle- (T.)	bilmeklik (T.)
bayram (T.)	beşâret (A.)	bî-mekân (F.,A.)
bâzâr (F.)	beşik (T.)	bî-mezheb (F.,A.)
bazirgân (F.)	beşinci (T.)	bî-millet (F.,A.)
becid (T.)	beter (T.)	bin (T.)
bed-baht (F.)	beyâbân (F.)	binâ (A.)
beden (T.)	beyân (A.)	bî-nazîr (F.)
bedi'i (A.)	beylik (T.)	bindür- (T.)
bed-nâm (F.)	bezek (T.)	bin- (T.)
bedr (A.)	bezen- (T.)	bî-nihâyet (F.,A.)
bed-ter (F.)	beze- (T.)	bî-nişân (F.)
beg (T.)	bezm (F.)	bî-pâyân(F.,A.)
begen- (T.)	bıçak (T.)	bir (T.)
begayet (F.,A.)	bıçgu (T.)	birbiri (T.)
beglig (T.)	bınar (T.)	birden(T.)
behey (T.)	bırak- (T.)	bî-reng (F.)
behişt (F.)	bî-'aded (F.)	birik- (T.)
behremend(F.)	bî-basar (F.)	birlik (T.)
bekâ (A.)	bî-cân (F.)	biryân (F.)
bekle- (T.)	bî-çâre (F.)	biş (T.)
bel (T.)	biç- (T.)	bî-şerî'at(F.,A.)
bele (T.)	bîdâr (F.)	bit- (T.)
belâ (A.)	bid'at (A.)	biti (T.)
beleş (T.)	bî-dem (F.)	bî-vefâ (F.,A.)
belî (A.)	bî-derd (F.)	biz (T.)
belki (A.,F.)	bi-dirîg (F.)	bizâr (F.)
belli (T.)	bî-elvân (F.)	bog- (T.)
belinle- (T.)	bî-gam (F.)	bogaz (T.)
belür- (T.)	bigi (T.)	bogazla- (T.)
belürsüz (T.)	bî-gümân(F.)	bogıl- (T.)
ben (T.)	bîhaber(F.,A.)	bol (T.)
benam (F.)	bî-hadd (F.)	boncuk (T.)
bencileyin(T.)	bî-hod (F.)	borç (T.)
bend (F.)	bî-kân (F.)	bostân (F.)
beniz (T.)	bî-kâr (F.)	boş (T.)
benlik (T.)	bî-karâr (F.)	boşal- (T.)
bensüz (T.)	bî-kıyâs (A.,F.)	boşan- (T.)
benzer(T.)	bil- (T.)	boşı (T.)
berâber (F.)	bil (T.)	boya- (T.)
berât (A.)	bildür- (T.)	boyan-(T.)
ber-dâr (F.)	bile (T.)	boylu (T.)
bereket (A.)	bilelik (T.)	boyun (T.)
ber-hûrdâr(F.)	bilin- (T.)	boz- (T.)
ber-hurdârlık(F.)	bî-lisân(F.,A.)	bozayaz- (T.)
beri (T.)	bilîş (T.)	boz puserık (T.)
berk (T.)	bilîşlik (T.)	bölük (T.)
beriyе (A.)	bilîşlü (T.)	börk (T.)
bes (F.)	bi'llah (A.)	böyle (T.)
besi (T.)	bilme (T.)	böylesi (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

bu (T.)	cânsuz (F.)	çagır-(T.)
bucak (T.)	cay-gah (F.)	çağrış- (T.)
buçuk (T.)	câzû (F.)	çağşaban (T.)
budak (T.)	cefâ (A.)	çaha (T.)
buda- (T.)	cehâlet (A.)	çak- (T.)
bug (T.)	cehd (A.)	çakıldak (T.)
bugday (T.)	cehennem (A.)	çalab (T.)
bugün (T.)	cem' (A.)	çal- (T.)
bugünkü (T.)	cemâ'at (A.)	çalın-(T.)
bugz (A.)	cemâl (A.)	çalış- (T.)
buhl (A.)	cenâze (A.)	çalkan- (T.)
bul (T.)	ceng (F.)	çâpük (T.)
buluş- (T.)	cennet (A.)	çardag (F.)
bulut (T.)	cevâb (A.)	çâre (F.)
buna- (T.)	cevher (A.)	çarh (F.)
bunca (T.)	cevherî (A.)	çarh-ı felek (F.).
bura (T.)	cevlân (T.)	çârsû (F.)
buran (T.)	cevşen (F.)	çat- (T.)
burc (A.)	cevr (A.)	çav (T.)
burı- (T.)	cezâ (A.)	çavuş (T.)
buşu- (T.)	cezîre (A.)	çaylak (T.)
bûtın (T.)	cidd (A.)	çay (T.)
buy (F.)	ciger (F.)	çek- (T.)
buyruk (T.)	cihân (F.)	çeküç (T.)
buyur- (T.)	cihet (A.)	çeng (F.)
buz (T.)	cim (A.)	çerâğ (F.)
bühtân (A.)	cinân (A.)	çerb (F.)
bük- (T.)	cinâyet (A.)	çerge (T.)
bülbül (F.)	cin (A.)	çeri (T.)
bünyâd (F.)	cisim (A.)	çeşm (A.)
bürd-bar (F.)	cömerd (F.)	çeşme (F.)
bürhân (A.)	cû (F.)	çeşni (F.)
bürnan (F.)	cur'a (A.)	çeşte (F.)
büt-hâne (F.)	cûş (F.)	çetr (F.)
büt-îmân (F.)	cübbe (A.)	çevgân (F.)
bütün (T.)	cümle (A.)	çevik (T.)
	cünbiş (F.)	çevri (T.)
c	cürm (A.)	çevürü (T.)
câhil (A.)	cüvân (F.)	çeynen- (T.)
câhillik (A.)	cüz'ıyyât (A.)	çık- (T.)
câm (F.)		çırâk (F.)
cân (F.)	ç	çıyan (T.)
cânân (F.)	çabük-baz (F.).	çiçek (T.)
cânavâr (F.)	çadır (F.)	çift (T.)
cân-bâz (F.)	çag (T.)	çig (F.)
cândan (F.)	çaga (T.)	çile (T.)
câni (F.)	çagada (T.)	çirkin (F.)
cânlan- (T.)	çagide (T.)	çizgin- (T.)
cânlu (F.)	çagırçagla- (T.)	çobanlık (T.)
		çoğaç (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

çok (T.)	defter(A.)	destân (F.)
çokal (T.)	deg- (T.)	destâr (F.)
çokallu (T.)	deger (T.)	deste (F.)
çoklğ (T.)	degil (T.)	dest-gîr (F.)
çomak (T.)	degin (T.)	destûr (F.)
çökük (T.)	degirmen (T.)	destûrsuz (F.)
çök- (T.)	degirt- (T.)	deş- (T.)
çöp (T.)	değiş (T.)	devâ (F.)
çöz- (T.)	degşür- (T.)	deve (T.)
çukal (T.)	degirmenci (T.)	devir (A.)
çukur (T.)	dehr (A.)	devlengeç (T.)
çûl (T.)	dehrî (A.)	devlet (A.)
çulhâ (T.)	dek (T.)	devletlü (A.)
çuvaldız (T.)	delâlet (A.)	devrân (A.)
çün (F.)	deldür- (T.)	devre (A.)
çünkü (F.)	del- (T.)	deyyân (A.)
çürit- (T.)	deli (T.)	deyyâr (A.)
	delilik (T.)	didar (F.)
	delîm (T.)	di- (T.)
d	dem (F.)	dik- (T.)
dâd (F.)	dem-beste (F.)	diken (T.)
dad- (T.)	demin (T.)	dil (F.)
dâg (T.)	demir (T.)	dilber (F.)
dağıl- (T.)	derme- (T.)	dildâr (F.)
daha (T.)	dem-sâz (F.)	dile- (T.)
dahı (T.)	deniz (T.)	dilek (T.)
dâim (A.)	denk (T.)	dil-pezir (F.)
dâima (A.)	depele- (T.)	dilsüz (F.)
dak - (T.)	depren- (T.)	dimâg (T.)
dakın- (T.)	der- (T.)	dinâr (A.)
dal (T.)	derbân (F.)	dîn (A.)
dal- (T.)	derd (F.)	dinil- (T.)
damak (T.)	derdlü (F.)	dinle- (T.)
dane (T.)	derece (A.)	dinme- (T.)
daniş- (T.)	dere (T.)	direk (T.)
danişman (T.)	dergâh (F.)	dir- (T.)
danişug (T.)	deri (T.)	dirgür (T.)
daniş (T.)	deriçe (T.)	dirgen (T.)
danişmend (T.)	derin (T.)	diri (T.)
dâr (A.)	dermân (F.)	dirğ (F.)
dâr (F.)	der-miyân (F.)	dirlik (T.)
darb (A.)	de- (T.)	dişi (T.)
dartın- (T.)	ders (A.)	diş (T.)
datlu (T.)	dertsüz (F.)	dit- (T.)
da'vâ (A.)	dervâze (F.)	dîv (F.)
davar (T.)	derviş (F.)	divân (F.)
da'vet (A.)	dervişlik (F.)	dîvâne (F.)
dayan- (T.)	deryâ (F.)	dîvâr (F.)
	derzi (F.)	divşür- (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

diyânet (A.)	düşmân (F.)	elsüz (T.)
diyâr (A.)	düşür- (T.)	elvan (A.)
diz (T.)	düşvâr (F.)	emân (A.)
diz- (T.)	düşvârlık (F.)	emânet (A.)
doga (T.)	düt- (T.)	emcek (T.)
dog- (T.)	dütün (T.)	emek (T.)
dogrı (T.)	düz (T.)	em- (T.)
dogruluk (T.)	düz- (T.)	emîn (A.)
dokı- (T.)	düzen- (T.)	emînlik (A.)
dokın- (T.)	düzenlik (T.)	emir (A.)
dokuz (T.)	düzül- (T.)	emre (T.)
dol- (T.)		en (T.)
dolan- (T.)	e	enbiyâ (A.)
don- (T.)		endâm (F.)
dost (F.)	ebed (A.)	endîşe (A.)
dög- (T.)	ebedî (A.)	er (T.)
dök- (T.)	ebleh (A.)	eren (T.)
dölen- (T.)	ebu (A.)	er- (T.)
dön- (T.)	ecel (A.)	eri- (T.)
dördüncü (T.)	ecelsüz (A.)	erik (T.)
dört (T.)	ece (F.)	erişgen (T.)
döşecik (T.)	edâ (F.)	erit- (T.)
döşe- (T.)	edeb (A.)	erkân (A.)
döşek (T.)	edepsüz (A.)	erkek (T.)
döy- (T.)	et- (T.)	erlik (T.)
du'â (A.)	efgân (F.)	erte (T.)
dudak (T.)	efreng (F.)	esbâb (A.)
duduksuz (T.)	efsâne (F.)	es- (T.)
dur- (T.)	eger (T.)	esen (T.)
duraç (T.)	egerçi (T.)	esenle- (T.)
durak (T.)	egle- (T.)	eser (A.)
duş (T.)	eglence (T.)	eserlü (A.)
dut- (T.)	eglen- (T.)	esfel (A.)
duy- (T.)	egri (T.)	eshab (A.)
duzak (T.)	ergilik (T.)	esil- (T.)
dügün (T.)	ehl (A.)	esîr (T.)
düked- (T.)	ejderhâ (F.)	esirge- (T.)
dükeli (T.)	ek- (T.)	esri- (T.)
düken- (T.)	ekin (T.)	esrit- (T.)
dükkân (A.)	ekinci (T.)	eslen- (T.)
dün (T.)	eksiklik (T.)	eski (T.)
dünyâ (A.)	eksil- (T.)	esrâr (A.)
dünyâlıg (A.)	eksü (T.)	esrik (T.)
dünyâ-perestlik(A.,F.)	eksük (T.)	esriklik (T.)
dür (F.)	el (T.)	eş (T.)
dür-dâne (F.)	elbet (T.)	eş- (T.)
dürrâc (A.)	elçi (T.)	eşkere (F.)
dürüst (F.)	elest (A.)	eşyâ (A.)
düş (T.)	elif (A.)	et (T.)
düş- (T.)	elli (T.)	et- (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

etek (T.)	ferâh (A.)	gaybet- (Z.)
ev (T.)	ferâş (A.)	gâyet (A.)
evet (T.)	ferec (A.)	gayret (A.)
evliyâ (A.)	ferik (A.)	gayretsüz (A.)
evren (T.)	ferş (A.)	gayrı (A.)
evvel (A.)	ferişte (F.)	gazâ (A.)
evvelki (A.)	fermân (F.)	gazal (F.)
ey (T.)	ferrâş (A.)	gâzî (A.)
eydür- (T.)	ferseng (F.)	geç- (T.)
eyerlen- (T.)	feryâd (F.)	geçmiş (T.)
eyid- (T.)	ferzend (F.)	geçür- (T.)
eyle (T.)	fesâd (A.)	gedâ (F.)
eylük (T.)	fetvâ (A.)	gedil- (T.)
eyin (T.)	fevk (A.)	gel- (T.)
eyü (T.)	fırsat (A.)	gemi (T.)
eyüce (T.)	fısilâda- (T.)	genc (T.)
ez (T.)	fisk (A.)	geniz (T.)
ezân (A.)	fidâ (A.)	gensüz (T.)
ezberle- (T.)	figân (F.)	gerçek (T.)
ezel (A.)	fikir (A.)	gerçeklik (T.)
ezelî (A.)	fırâk (F.)	gerçi (F.)
	fitne (A.)	gerdân (F.)
	furkân (A.)	gerek- (T.)
f	fuzûl (A.)	ger- (T.)
	fuzûllık (A.)	geşt (F.)
fagfûr (A.)	fülân (A.)	getir- (T.)
fahr (A.)	fürkat (A.)	gevde (T.)
fak (A.)		gevher (F.)
fakı (A.)	g	gevhersüz (F.)
fâkılık (A.)	gâfil (A.)	gey- (T.)
fakîr (A.)	gafillik (A.)	gez- (T.)
fâl (A.)	gaflet (A.)	gilmân (F.)
fânî (A.)	gâh (F.)	gibi (T.)
farig (A.)	gâib (A.)	gibice (T.)
fârik (A.)	galaba (A.)	gice (T.)
farîza (A.)	gam (A.)	gid- (T.)
farz (A.)	gammâz (A.)	gine (T.)
fâsık (A.)	gammâzlık (A.)	gir- (T.)
fâsid (A.)	ganî (A.)	girdâr (F.)
fâş (F.)	ganîmet (A.)	gird- (F.)
fâtiha (A.)	garb (A.)	giriştâr (F.)
fâyide (A.)	garîb (A.)	giriş (T.)
fazl (A.)	garîbçe (A.)	giryân (F.)
fehmi (A.)	garîbse- (A.)	giy- (T.)
fekad (A.)	gark (A.)	gizle- (T.)
felek (A.)	gassâl (A.)	gizli (T.)
fenâ (A.)	gavga (T.)	göbek (T.)
ferâgât (A.)	gavvâs (A.)	göç- (T.)
ferâgatlık (A.)		göçgünci (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

gök (T.)	gür (T.)	hanüman (F.)
gökçek (T.)	güreş- (T.)	hân (F.)
gökren (T.)	güreş (T.)	hâr (F.)
gönel- (T.)	güvece (T.)	harâb (A.)
gönül (T.)	güzâf (F.)	harâbât (A.)
göl (T.)	güzel (F.)	harâblık (A.)
gölge (T.)	güzer it- (T.)	harâm (A.)
gönder- (T.)	güz (T.)	harâmî (A.)
gönen- (T.)	güzide (F.)	harc (A.)
gönlek (T.)	güzin (F.)	harca- (A.)
gönülsüz (T.)		harceyle- (F.)
gör- (T.)	h	harekât (A.)
görklü (T.)		hareket (A.)
göster- (T.)	hâ (T.)	harici (A.)
götür- (T.)	haber (F.)	harîdâr (A.)
göynük (T.)	haberdâr(A.)	harîf (A.)
göz (T.)	habîb (A.)	harîr (A.)
gözet- (T.)	habs (A.)	hâs (A.)
gözü (T.)	hac (A.)	hasad (A.)
gözle (T.)	hâcât-gah (A.,F.)	hased (A.)
gözsüz (T.)	hâce (F.)	hâsıl (A.)
gubâr (F.)	hâcet (A.)	hâsıla (A.)
gufrân (A.)	hâcı (A.)	haslet (A.)
gulgul eyle- (T.)	hadd (A.)	hasım (A.)
gurbet (A.)	hadîs (A.)	hasret (A.)
gurbetlik (A.)	hâk (F.)	hasta(F.)
gusl (A.)	hak (A.)	hâşâ (A.)
gussa (A.)	hâki (F.)	haşır (A.)
güşede (F.)	hakîkat (A.)	hatt (A.)
güç (T.)	hâkim (A.)	hatâ (A.)
güçlü (T.)	hakîr (A.)	hatar a hâtır (A.)
güt- (T.)	hâl (A.)	hatun (T.)
güftâr (F.)	halâs (F.)	havâle (A.)
güft (F.)	halâyık (A.)	havf (A.)
gügercin (T.)	hâldaş (A.)	havsala (A.)
güher (F.)	hâle (A.)	havz (A.)
gül (F.)	hâlik (A.)	hay (T.)
gülbeng (F.)	halîl (A.)	hayâl (A.)
gül- (T.)	hâlis (A.)	hayâli (A.)
güldür- (T.)	halk (A.)	hayât (A.)
gülistân (F.)	hâllen- (A.)	hayır (A.)
gülişgen (T.)	halvet (A.)	hayli (A.)
gülrek (T.)	ham (F.)	hayr (A.)
gül-zâr (F.)	hamle (A.)	hayrân (A.)
gümân (F.)	hâmûş (F.)	hayvân (A.)
güm-râh (F.)	han (F.)	hayy (A.)
gümüş (T.)	handân (F.)	hazer (A.)
gün (T.)	hâne (F.)	hâzır (A.)
güneh (F.)	hânedân (F.)	hâzırlık (A.)
güneş (T.)	hânende (F.)	hazin (A.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

hazîne (A.)	ho (F.)	ısıcak (T.)
hazne (A.)	hoca (F.)	ısladur- (T.)
hazret (A.)	hod (F.)	ısmarla- (T.)
hece (A.)	hod-bîn (F.)	ıssı (T.)
hekîm (A.)	hon (F.)	ıssuz (T.)
helâk (A.)	hor (F.)	ıssuzluk (T.)
helâl (A.)	horluk (F.)	ışık (T.)
hele (T.)	horus (F.)	ışk (A.)
hem (F.)	hoş (F.)	ışklu (A.)
hemân (F.)	hoşluk (F.)	ışksuz (A.)
hemîşehem-râz (F.)	hoşnud (F.)	ıvâz (A.)
hem-rah (F.)	hoyrat (F.)	ıyâl (A.)
hem-raz (F.)	hû (F.)	ıyân (A.)
henüz (F.)	hûb (F.)	
hep (F.)	hudâ' (F.)	
hepisi (F.)	hudâvendgâr (F.)	i
her (F.)	hulk (A.)	
hergiz (F.)	hulle (A.)	ibâdet (A.)
hevâ (A.)	humâr (A.)	ıblıs (A.)
hevâî (A.)	hûr (A.)	ıbret (A.)
hevast (A.)	hûrî (A.)	ıcâzet (A.)
heves (A.)	hurd (A.)	ıç (T.)
hevl (A.)	hurrem (A.)	ıç- (T.)
hey (T.)	huşyar (F.)	ıçerü (T.)
heybe (F.)	hut (A.)	ıçın (T.)
heybetlü (A.)	hûy (A.)	ıçinde (T.)
hezâr (F.)	hüccet (A.)	ıçindeki (T.)
hıdmet (A.)	hüccetlü (A.)	ıçre (T.)
hınzır (A.)	hücre (A.)	ıftâr (A.)
hırka (A.)	hükm (A.)	ıg (T.)
hırman (F.)	hümâ (A.)	ıgne (T.)
hırs (A.)	hürmetlü (A.)	ıhlâs (A.)
hısım (A.)	hüner (F.)	ıhsân (A.)
hışm (F.)	hünerlü (F.)	ıhtiyâr (A.)
hıyânet (A.)	hüner-mend (A.,F.)	ıkab (A.)
hicâb(A.)	hüsn (A.)	iki (T.)
hicrân (A.)	hüve (A.)	ıkilik (T.)
hicr (A.)	hüzn (A.)	ıkinci (T.)
hîç (F.)		ıkindi (T.)
hidâyet (A.)	ı	ıklîm (A.)
hikâyet (A.)		ıkrâr (A.)
hikmet (A.)	ılan (T.)	ıl (T.)
hilâf (A.)	ılduz (T.)	ılâ (A.)
hilâl (A.)	ılı- (T.)	ılâhî (A.)
hil'at (A.)	ımık- (T.)	ile (T.)
himmet (A.)	ırak (T.)	iled- (T.)
hisâb (A.)	ıraklık (T.)	ileri (T.)
hitâb (A.)	ırı- (T.)	ileriki (T.)
hitam (A.)	ırmak (T.)	ilk(T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

iley (T.)	iv (T.)	kaldur- (T.)
illâ (A.)	ivaz (A.)	kâle (A.)
ilm (A.)	iven (T.)	kalem (A.)
imâm (A.)	iyân (A.)	kalıb (A.)
îmân (A.)	iz (T.)	kalın (T.)
îmânsuz (A.)	iyal (A.)	kalk- (T.)
imâret (A.)	iyе (T.)	kalkan (T.)
imdi (T.)	ize- (T.)	kallâş (A.)
imkân (A.)	izhar (A.)	kalû (A.)
in- (T.)	izle- (T.)	kâm (A.)
în (F.)	izzet (A.)	kâmet (A.)
inan- (T.)	izzetlü (A.)	kamış (T.)
inâyet (A.)		kamî (F.)
ince (T.)		kâmil (A.)
incîl (A.)		kamu (T.)
incit- (T.)		kan (T.)
incü (T.)	k	kanâ'at (A.)
indür- (T.)		kanad (T.)
inile- (T.)	kaba (T.)	kanadlu (T.)
insân (A.)	kab (T.)	kanadsuz (T.)
intihâ (A.)	kabilyet (A.)	kana- (T.)
intizar (A.)	kâbin (F.)	kanatlan- (T.)
intikâm (A.)	kabir (A.)	kanca (T.)
intizâr (A.)	kabûl (A.)	kancar (T.)
ip (T.)	kabz (A.)	kanda (T.)
iplik (T.)	kaç (T.)	kandîl (A.)
ir- (T.)	kaç- (T.)	kan- (T.)
îrâb (A.)	kaçan (F.)	kandur- (T.)
ir- (T.)	kadar (T.)	kangı (T.)
irfân (A.)	kadd (F.)	kanı (T.)
irgür- (T.)	kadeh (F.)	kanlı (T.)
iriş- (T.)	kadem (A.)	kanlu (T.)
irkek (T.)	kademe (A.)	kap- (T.)
irkil- (T.)	kâdırlık (A.)	kapıl- (T.)
irte (T.)	kadîm (A.)	kapucu (T.)
îsâr (A.)	kâdir (A.)	kar (T.)
ise (T.)	kâf (A.)	kâr (F.)
islâm (A.)	kafes (F.)	kara (T.)
isnâd (A.)	kâfile (A.)	karanu (T.)
iste- (T.)	kâfir (A.)	karanluk (T.)
istigfâr (A.)	kaftan (T.)	karar (T.)
isyân (A.)	kâgıd (A.)	kararmış (T.)
iş (T.)	kahır (A.)	karavaş (T.)
işâret (A.)	kâhil (A.)	kardaş (T.)
işbu (T.)	kâide (A.)	karga (T.)
işid- (T.)	kâim (A.)	kargu (T.)
işmar (A.)	kakı- (T.)	karı- (T.)
işik (T.)	kal- (T.)	karınca (T.)
işle- (T.)	kâl (A.)	karış (T.)
işret (A.)	kalb (A.)	karış- (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

karın (T.)	kendi (T.)	kız- (T.)
karpuz (T.)	kendüzi (T.)	kızdur- (T.)
karşu (T.)	kendüsüz (T.)	kızgın (T.)
kartal (T.)	kenz (A.)	kızıl (T.)
kasd (A.)	kerâmet (A.)	kibr (A.)
kâsırlık (A.)	kerem (A.)	kiçi (T.)
kaş (T.)	kerîm (A.)	kil (A.)
kat (T.)	kerkes (F.)	kilîse (Y.)
kat- (T.)	kerpiç (T.)	kim (T.)
katır (T.)	kerrûb (A.)	kimin (T.)
kâtib (A.)	kervân (F.)	kimse (T.)
katlan- (T.)	kes (T.)	kîne (F.)
katran (T.)	kesâd (A.)	kir (T.)
katre (A.)	kes- (T.)	kiriş (T.)
kavî (T.)	kese (T.)	kîse (F.)
kavil (A.)	kesemnâ (A.)	kisvet (A.)
kavim (A.)	kesil- (T.)	kişi (T.)
kavuş- (T.)	keşf (A.)	kitâb (A.)
kaya (T.)	keşîş (A.)	ko (T.)
kayıd (A.)	kevn (F.)	koca (T.)
kaygu (T.)	kevser (A.)	kocal- (T.)
kaygulu (T.)	key (T.)	koç (T.)
kaygusuz (T.)	keyfiyet (A.)	ko- (T.)
kayık- (T.)	keyvan (F.)	kodukı (T.)
kâyım (A.)	kez (T.)	koğa (T.)
kayır- (T.)	kezek (T.)	koku (T.)
kayısı (T.)	kible (A.)	kolay (T.)
kayna- (T.)	kıgur- (T.)	kol (T.)
kaynat- (T.)	kıl- (T.)	kolmaş (T.)
kaz (T.)	kılavuz (T.)	kon- (T.)
kaza (A.)	kılınç (F.)	konşu (T.)
kazan- (T.)	kınalı (T.)	konuk (T.)
kazanç (T.)	kına- (T.)	kop- (T.)
kazançlı (T.)	kır- (T.)	kopuz (T.)
kazan (T.)	kırk (T.)	korhulı (T.)
kâzî (A.)	kısmet (A.)	korıcı (T.)
kebâb (F.)	kıs- (T.)	korın- (T.)
kebîr (A.)	kış (T.)	korı- (T.)
keçek (T.)	kışla- (T.)	kork- (T.)
kefen (T.)	kıyâm (A.)	korku (T.)
keffe (A.)	kıvan- (T.)	koş- (T.)
keklik (T.)	kıy- (F.)	kot- (T.)
kelâm (A.)	kıyâmet (A.)	kov- (T.)
keleci (MOĞ.)	kıyâs (A.)	kovan (T.)
kelime (A.)	kıyl (A.)	koyucu (T.)
kem (F.)	kıymet (A.)	koyun (T.)
kemter (F.)	kıymetlü (A.)	koy- (T.)
kemür- (T.)	kız (T.)	koz (T.)
kenâr (F.)	kızan (T.)	köhne (F.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

kök (T.)	lâ-cerem (A.)	makbûl (A.)
kömür (T.)	lahza (A.)	maksûd (A.)
köpri (T.)	la'în (A.)	maksûrât (A.)
köpüg (T.)	lâkin (A.)	ma'kûlât (A.)
kör (T.)	lâl (A.)	mâl (A.)
körüg (T.)	lâ-mekân (F.,A.)	mâlik (A.)
kösüle- (T.)	la'net (A.)	ma'mûr (A.)
köşk (T.)	lâ-şerîk (F.,A.)	ma'mûrlıg (A.)
kuç- (T.)	latîf (A.)	mancımıg (F.)
kudret (A.)	lâyık (A.)	ma'nî (A.)
kuds (A.)	lâzım (A.)	manzûr (A.)
kul (T.)	ledün (A.)	mar (F.)
kulak (T.)	leşker (F.)	maraz (A.)
kulaksuz (T.)	levh (A.)	ma'rifet (A.)
kule (T.)	levlâk (A.)	mâsivâ (A.)
kullan- (T.)	levn (A.)	ma'siyyet (A.)
kulluk (T.)	leyl (A.)	maslahat (A.)
kurı (T.)	leylek (F.)	ma'sûm (A.)
kur- (T.)	lezzet (A.)	maşrık (A.)
kur'ân (A.)	libâs (A.)	ma'şûk (A.)
kurbân (A.)	lisân (A.)	mât (A.)
kurbânlıg (A.)	lokma (T.)	ma'zûl (A.)
kurd (T.)	lutf (A.)	me'âb (A.)
kurtar- (T.)	lüle (T.)	mecâl (A.)
kurtulmaklık (T.)		mechûl (A.)
kurutmak (T.)	m	meclis (A.)
kusûr (A.)		meded (F.)
kuş (T.)	ma'bûd (A.)	medh (A.)
kuşag (T.)	ma'den (A.)	medrese (A.)
kuşan- (T.)	ma'deni (A.)	meger (F.)
kutb (A.)	mahf (A.)	mekân (A.)
kuvvet (A.)	magbûn (A.)	mekkâr (A.)
kuvvetlü (A.)	magfûr (A.)	mekr (A.)
kuyı (T.)	magrib (A.)	mekseb (A.)
kuzu (T.)	magrûr (A.)	melâik (A.)
küfr (A.)	mahabbet (A.)	melâl (A.)
kül (T.)	mahalle (A.)	melâmet (A.)
külhân (F.)	mahbûs (A.)	melâmetlik (A.)
küllî (A.)	mahfî (A.)	melek (A.)
külüng (F.)	mahfil (A.)	melekût (A.)
kün (A.)	mâh (F.)	melik (A.)
künc (F.)	mahkûm (A.)	melûl (A.)
kürelık (T.)	mahlûk (A.)	menâre (A.)
kürsi (A.)	mahlûkat (A.)	menend (F.)
küs-(T.)	mahrûm (A.)	meni (F.)
küt (T.)	mahşer (A.)	menkûr (A.)
	mahv (A.)	mensûh (A.)
I	mahzûn (A.)	menşûr (A.)
	makâm (A.)	menzil (A.)
lâ (A.)	makber (A.)	mercân (A.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

merci' (A.)	mismil (F.)	müflis (A.)
merdân (F.)	mîşe (F.)	müfsidi (A.)
merdâne (F.)	miyân (F.)	müftî (A.)
merdûd (A.)	mizân (A.)	mühmel (A.)
merg-zâr (F.)	mu'allak (A.)	mümeyyiz (A.)
merhem (A.)	mu'amele (A.)	mü'min (A.)
merkeb (A.)	mu'cizât (A.)	münâcât (A.)
mescid (A.)	mugaylân (A.)	münâfik (A.)
mesel (A.)	muhakkik (A.)	müneccim (A.)
meselâ (A.)	muhâl (A.)	münevver (A.)
meskenet (A.)	muhalif (A.)	münezzeh (A.)
mest (F.)	muhas (A.)	münker (A.)
mestân (F.)	muhib (A.)	münkir (A.)
mestûr (A.)	muhkem (A.)	müntehâ (A.)
meşakkat (A.)	muhlis (A.)	mürebî (A.)
meşâyih (A.)	muhtâc (A.)	mürekkeb (A.)
meşgûl (A.)	muhtasâr (A.)	mürîd (A.)
meşhed (A.)	muhteşem (A.)	mürşid (A.)
meşhûr (A.)	mukâbil (A.)	mürted (A.)
meşrû'ât (A.)	mukarrreb (A.)	mürüvvet (A.)
meta' (A.)	mûm (F.)	müsâfir (A.)
mevc (A.)	mumlu (F.)	müslümân (A.)
mevcûd (A.)	mun'im (A.)	müşâhade (A.)
mevlâ' (A.)	mûnis (A.)	müşerref (A.)
mevzûn (A.)	muntazır (A.)	müşkil (A.)
meydân (A.)	murâd (A.)	müşk (F.)
meyhâne (F.)	murdâr (F.)	müşrik (A.)
mey (F.)	murg (F.)	müştâk (A.)
meyl (A.)	musahhar (A.)	müşteri (A.)
meyyit (A.)	mushaf (A.)	müyesser (A.)
mezâd (A.)	muştula- (A.)	müzd (F.)
mezheb (A.)	muştuluk (A.)	
mezil (A.)	mutî' (A.)	n
mihmân (F.)	mutlak (A.)	nâ-çâr (F.)
mihnet (A.)	mutlaka (A.)	nâdân (F.)
mihrâb (A.)	muvafik (A.)	nâgâh (F.)
mihr (A.)	mübârek (A.)	nagam (A.)
mikdâr (A.)	mübâriz (A.)	nâ-gehân (F.)
milk (A.)	mübtelâ (A.)	nahcîr (F.)
millet (A.)	mübtelâ (A.)	nâ-kâm (F.,A.)
minber (A.)	mücâhede (A.)	nakd (A.)
minkâr (A.)	mücerred (A.)	nâkıs (A.)
minnet (A.)	mücrim (A.)	nakış (A.)
mi'râc (A.)	müdmâm (A.)	nakkâş (A.)
misâl (A.)	müdde' (A.)	nâle (F.)
miskâl (A.)	müdebbir (A.)	nâliş (F.)
miskîn (A.)	müderriş (A.)	nâm (A.)
miskînlik (A.)	müezzin (A.)	nâ-merd (F.)
misl (A.)	müezzinlik (A.)	

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

nâmî (A.)	nişânsuz (A.)	öd (T.)
nâmûs (A.)	nitelig (T.)	ög- (T.)
nâr (A.)	niteliksüz (T.)	örge- (T.)
nâra (A.)	niyâz (A.)	öğret (T.)
nâ-reste (F.)	niye (T.)	ögsüz (T.)
nasîb (A.)	niyet (A.)	ögüd- (T.)
nasîbli (A.)	noksân (A.)	ögütle- (T.)
nasîhat (A.)	nokta (A.)	öküş (T.)
nasûh (A.)	nöker (MOĞ.)	öküz (T.)
nâs (A.)	nukl (A.)	ölçe- (T.)
nâz (A.)	nûr (A.)	öl- (T.)
nazar (A.)	nûş (F.)	öldür- (T.)
nâzûk (A.)	nutfе (A.)	ölü (T.)
ne (F.)	nükte (A.)	ölüm (T.)
nebât (A.)	nüvaht (F.)	ömür (A.)
nebî (A.)	nüzûl (A.)	ön- (T.)
neci (F.)		önce (T.)
necm (A.)	o	öp- (T.)
neden (T.)	o (T.)	ördek (T.)
nefes (A.)	obrıl- (T.)	ör- (T.)
nefha (A.)	ocag (T.)	ört- (T.)
nefir (A.)	od (A.)	öt- (T.)
nefs (A.)	oglan (T.)	öte (T.)
nehâr (A.)	oglançuk (T.)	ötürü (T.)
nehy (A.)	ogul (T.)	öyle (T.)
nelig (T.)	ok (T.)	öylelik (T.)
nerdübân (F.)	oku- (T.)	öz (T.)
nerede (T.)	ol- (T.)	özen- (T.)
nesil (A.)	olok dem(T.)	özge (T.)
nesne (A.)	omuz (T.)	özür (A.)
neşter (F.)	on (T.)	
nev' (F.)	oniki (T.)	p
nevâle (A.)	onul- (T.)	pâ-bend (F.)
nevâz (F.)	ora- (T.)	pâdişâh (F.)
nevbet (F.)	ordu (T.)	pâdişâhlık (F.)
nice (T.)	ortalan- (T.)	pâdişâhsuz (F.)
niçün (T.)	orta (T.)	pâk (F.)
nidâ (A.)	oruc (F.)	palâs (F.)
nigâh (F.)	ot (T.)	palheng (F.)
nigâr (F.)	otlag (T.)	panbug (T.)
nihân (F.)	otla- (T.)	pâre (F.)
nihâyet (F.)	otur- (T.)	pâs ol- (T.)
nihâyetsüz (F.)	otuz (T.)	paşa (T.)
niheng (F.)	ova (T.)	pâyân (F.)
nikâb (F.)	oyna- (T.)	pâyânlu (F.)
ni'met (A.)	oynat- (T.)	pâyânsuz (F.)
nisâr (A.)		pâyidâr (F.)
nisbet (A.)		pâyimâl (F.)
nisyân (A.)	ö	pehlevân (F.)
nişân (A.)		

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

penbe (F.)	rebâb (A.)	sag (T.)
pençe (F.)	recâ (A.)	sag- (T.)
pend (F.)	refik (A.)	saginç (T.)
perâkende(F.)	rehber (F.)	sagır (T.)
perde (F.)	remz (A.)	sagiş (T.)
perdesüz (F.)	renc (F.)	saglık (T.)
perî (F.)	reng (F.)	sahavet (A.)
perişân (F.)	resm (A.)	sahha (A.)
perrân (F.)	resûl (A.)	sâhib (A.)
pertev (F.)	resûlu'l-lâh (A.)	sâhib-kırân(a, f)
pervâne (F.)	revâ (F.)	sahne (A.)
pervâz (F.)	revân (F.)	sahra (A.)
pes (F.)	rıdvân (A.)	sa'îd (A.)
peygamber (F.)	rızâ (A.)	sâ'im (A.)
peygamberlik (F.)	rızık (A.)	sak (T.)
peymâne (F.)	rindâne (F.)	saka (A.)
pinhân (F.)	rind (F.)	sakal (T.)
pîr (F.)	risâlet (A.)	sakallu (T.)
pîş (F.)	riyâ (A.)	sakın- (T.)
pîşe (F.)	riyâlu (A.)	sâkî (A.)
pişmân (F.)	riyâzât (A.)	sakla- (T.)
piyâle (F.)	rûh (A.)	saksı (T.)
poyraz (Y.)	ruhbân (A.)	sal- (T.)
pûl (F.)	rumûz (A.)	salaca (T.)
pullık (F.)	rûşen (F.)	salâ (A.)
pusaruk (T.)	rûz (A.)	salât (A.)
pusu (T.)	rûzigâr (F.)	salâvât (A.)
pût (A.)	rûkkân (A.)	salıg (T.)
pür (F.)	rûkû' (A.)	sâlih (A.)
pür-sûz (F.)	rûkû'ât (A.)	salkım (T.)
r	s	sallan- (T.)
rab (A.)	sa'âdet (A.)	saltug (T.)
ra'd (A.)	sâ'at (A.)	salus (F.)
râhat (A.)	sabah (A.)	sâlûslık (F.)
râh (A.)	sabreyle- (A.)	san- (T.)
rahîm (A.)	saçu (T.)	san'at (A.)
rahîmlık (A.)	saçıl- (T.)	sanem (A.)
rahm (A.)	sa'd (A.)	sanı (T.)
rahmân (A.)	saddâk (A.)	sanki (T.)
rahmet (A.)	sadef (A.)	sap- (T.)
rast (F.)	sâd (F.)	sar- (T.)
rayigan (F.)	sâdik (A.)	sarar- (T.)
râyihan (F.)	sadır (A.)	sarây (F.)
râz (F.)	saf (A.)	sarı (T.)
râz-dâr (F.)	safâ (A.)	sarıcı (T.)
râz-daş (F.)	safâlık (A.)	sarıl- (T.)
râzî (F.)	sâfî (A.)	sarmaş- (T.)
		sarp (T.)
		sarplık (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

sarrâf (A.)	ser (F.)	sırât (A.)
sarrâflıg (A.)	serâ (F.)	sırça (T.)
sat- (T.)	serâb (F.)	sırdaş (A.)
sataş- (T.)	ser-â-ser (F.)	sırf (A.)
savâb (A.)	ser-be-ser (F.)	sırreyle- (A.)
savan (T.)	serçe (T.)	sıy- (T.)
sav- (T.)	serd (F.)	sızı (T.)
savaş (T.)	ser-encâm (F.)	sil- (T.)
savaş- (T.)	ser-gerdân (F.)	silkin- (T.)
savul- (T.)	ser-güzeş (F.)	simsârlık (A.)
savur- (T.)	serheng (F.)	sin (T.)
savurt- (T.)	ser-hoş (F.)	sinek (T.)
sa'y (A.)	ser-mâye (F.)	sîne (F.)
say- (T.)	ser-mâyeli (F.)	sir (F.)
sayıl- (T.)	ser-mest (F.)	sited (F.)
sayru (T.)	ser-nigûn (F.)	sivâ (A.)
sayvân (F.)	ser-te-ser (F.)	siyâh (A.)
sayyâd (A.)	server (F.)	siyâset (A.)
sâz (F.)	servi (F.)	siz (T.)
sâzikâr (F.)	ses (T.)	sôfi (A.)
sebak (A.)	setr (A.)	sofilik (A.)
sebeb (A.)	sevdâ (A.)	sogul- (T.)
sebil (A.)	sev- (T.)	sohbet (A.)
sebûk-bâr (F.)	sevgili (T.)	sol (T.)
sebûk-sâl (F.)	sevgü (T.)	sol- (T.)
secde (A.)	sevil- (T.)	son (T.)
seç- (T.)	sevin- (T.)	sonra (T.)
seçegör- (T.)	sevü (T.)	sonuc (T.)
sefer (A.)	seyir (A.)	sor- (T.)
segir- (T.)	seyr- (A.)	soru (T.)
segirt- (T.)	seyrân (A.)	sorucu (T.)
seher- (A.)	seyrân-geh (A.,F.)	sorun- (T.)
seher-gâh (A.,F.)	seyrek (T.)	sovuk (T.)
sekbân (F.)	seyreyle- (A.)	sovuklug (T.)
sekiz (T.)	seyyâh (A.)	soy- (T.)
sel (T.)	seyyid (A.)	soy (T.)
selâm (A.)	sez- (T.)	soyla- (T.)
selâmet (A.)	sıçra- (T.)	soyun- (T.)
selâsil (A.)	sıdk (A.)	sög- (T.)
selâtîn (A.)	sıdur- (T.)	sök- (T.)
sem' (A.)	sıfat (A.)	sökel- (T.)
semâ' (A.)	sıfatlu (A.)	söndür- (T.)
semâvât (A.)	sıg- (T.)	söyle- (T.)
semir- (T.)	sıgın- (T.)	söyün- (T.)
semirt- (T.)	sın- (T.)	sös- (T.)
sen (T.)	sınduk (T.)	söz (T.)
senlik (T.)	sınuk (T.)	su (T.)
senlü (T.)	sınur (T.)	su'âl (A.)
sensüz (T.)	sır (A.)	subaşı (T.)
sepet (T.)	sıra (T.)	suç (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

suçlu (T.)	şarâb-hâne (F.)	şikâyet (A.)
suçsuz (T.)	şârdan (F.)	şikeste (F.)
sûd (F.)	şark (A.)	şimdi (T.)
sû'i (A.)	şart (A.)	şîr (F.)
sûk (A.)	şaş- (T.)	şirk (A.)
sultân (A.)	şaşı (T.)	şîve (F.)
sultânî (A.)	şaşur- (T.)	şol (T.)
sulu (T.)	şâyed (F.)	şolok dem (T.)
sun- (T.)	şeb-gîr (F.)	şöhret (A.)
sunâ (T.)	şebih (A.)	şöyle (T.)
sûr (F.)	şecer (A.)	şu (T.)
sûre (A.)	şeddâd (A.)	şu'le (A.)
sûret (A.)	şefâ'at (A.)	şû'leli (A.)
susa- (T.)	şefâ'atçi (A.)	şumâr (F.)
sûz (F.)	şefî' (A.)	şûr (A.)
sübhân (A.)	şefkat (A.)	şûrîde (F.)
sücûd (A.)	şehâdet (A.)	şûkr (A.)
süçî (T.)	şehd (A.)	t
sü'd (T.)	şehîd (A.)	tâ (F.)
süflî (A.)	şehir (F.)	ta'alluk (A.)
sükker (A.)	şehriyâr (F.)	tâ'at (A.)
sülûk (A.)	şek (A.)	tabaka (A.)
sünnet (A.)	şekâvet (A.)	tabakât (A.)
sünnî (A.)	şeker (F.)	tabî'at (A.)
sünük (T.)	şekeristân (F.)	tabîb (A.)
süpür- (T.)	şekl (A.)	ta'bîr (A.)
sür- (T.)	şeksüz (A.)	tâc (F.)
süre (T.)	şem (A.)	tâcir (A.)
süregör- (T.)	şems (A.)	tad (T.)
süril- (T.)	şer (A.)	tag (T.)
sürün- (T.)	şerbet (A.)	tagıl- (T.)
süz- (T.)	şerh (A.)	tahsîl (A.)
süzül- (T.)	şer'î (A.)	taht (A.)
ş	şerî'at (A.)	taht-gâh (A.)
şâd (F.)	şerîk (A.)	tahûr (A.)
şâdıllık (F.)	şermisâr (F.)	tak- (T.)
şâdî (F.)	şeş (F.)	tâkat (A.)
şâh (F.)	şeş ol- (T.)	takaza (T.)
şâhin (F.)	şeşte-kopuz (T.)	takıl- (T.)
şahs (A.)	şevk (A.)	takrîr (A.)
şâ'ir (A.)	şeyâtîn (A.)	takye (A.)
şakı- (T.)	şeybet (A.)	talagör- (T.)
şâkir (A.)	şeydâ (F.)	tal- (T.)
şakird (F.)	şeyh (A.)	taldur- (T.)
şân (F.)	şeyhlik (A.)	taleb (A.)
şâr (F.)	şey' (A.)	tal (T.)
şarâb (F.)	şeytân (A.)	tâlib (A.)
	şî'ir (A.)	ta'lîm (A.)
	şikâr (A.)	

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

tâli' (A.)	tek (T.)	tokuz (T.)
tama' (A.)	tekbîr (A.)	tolan- (T.)
tamâm (A.)	tekebbür (A.)	tolap (T.)
tamar (T.)	teknecüg (T.)	tol- (T.)
tamla (T.)	tekne (T.)	toldur- (T.)
tamu (T.)	tekrâr (A.)	tolı (T.)
tanık (T.)	teleme (T.)	ton- (T.)
tanişık (T.)	temâşâ (A.)	top (T.)
taniş- (T.)	temi (T.)	topdan (T.)
tan (T.)	ten (T.)	toprag (T.)
tan- (T.)	teneşir (T.)	topug (T.)
tanrı (T.)	teng (F.)	tortusuz (T.)
tap- (T.)	tenhâ (F.)	tosbaga (T.)
tapdur- (T.)	ter (T.)	toy- (T.)
tapu (T.)	terâh (A.)	toyla- (T.)
tapuc (T.)	terâzû (A.)	toyur- (T.)
tapulu (T.)	terbiyet (A.)	toz- (T.)
tar (T.)	tercemân (A.)	tozlu (T.)
taraş (T.)	terk (A.)	tucı (T.)
tarik (A.)	terk it- (A.)	tudak (T.)
tarîkat (A.)	tersâ (F.)	tudaş ol- (T.)
tarlıg (T.)	tertib (A.)	tûfân (A.)
tart- (T.)	tesbîh (A.)	tugyân (A.)
târumâr (F.)	teslîm (A.)	tûl (A.)
tasnîf (A.)	teslîmlik (A.)	tuman (F.)
taş- (T.)	teşbîh (A.)	tunc (T.)
taşı- (T.)	teşvîş (A.)	tur- (T.)
taşra (T.)	tetiğ (T.)	turag (T.)
tatlu (T.)	tevbe (A.)	turvanda (F.)
tat- (T.)	teveccüh (A.)	tuş (T.)
tava- (T.)	tevekkül (A.)	tuşla- (T.)
tayag (T.)	tevfik (A.)	tut- (T.)
tayan- (T.)	tevhîd (A.)	tuydur- (T.)
tay (T.)	tevrât (A.)	tuy- (T.)
tâze (F.)	tezvîr (A.)	tuz (T.)
tâze-kârlık (F.)	tıfl (A.)	tuzag (T.)
ta'ziyet (A.)	tılsım (A.)	türâb (A.)
teberrâ (A.)	tîmâr (F.)	tüt- (T.)
teberrük (A.)	tın- (T.)	tütün (T.)
tecellî (A.)	ticâret (A.)	tüvânger (F.)
tecelliyât (A.)	tiryâk (A.)	
tecribe (A.)	tiz (T.)	
tecrîd (A.)	tog- (T.)	u
tedbîr (A.)	togal- (T.)	ubûdiyet (A.)
tefekkür (A.)	togra- (T.)	uc (T.)
teferrüc (A.)	togrı (T.)	uç- (T.)
teferrüc-gâh (A., F.)	togrılık (T.)	uçmak (T.)
tefrîd (A.)	tohum (F.)	uçur- (T.)
tefsîr (A.)	tok (T.)	ud (T.)
tehî (F.)	toklık (T.)	

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

ufacık (T.)	üçüncü (T.)	velî (A.)
ugra- (T.)	üleş- (T.)	veyil (A.)
ugrı- (T.)	ümid (A.)	vezir (A.)
ugru (T.)	ümmet (A.)	vi'â (A.)
ugruluk (T.)	ümmî (A.)	vilâyet (A.)
ugur (T.)	ün (T.)	vîrân (F.)
ulak (T.)	üstâd (F.)	vir- (T.)
ulaş- (T.)	üst (T.)	virül- (T.)
ulu (T.)	üstün (T.)	visâl (A.)
ulûm (A.)	üş (T.)	vuhuş (A.)
ulvî (A.)	üşen- (T.)	vur- (T.)
um- (T.)	üşü- (T.)	vuslat (A.)
ummân (A.)	üşüt- (T.)	vücûd (A.)
umu (T.)	üt (T.)	
un (T.)	üt- (T.)	
unıd- (T.)	üz- (T.)	y
ur- (T.)	üzre (T.)	ya (T.)
urgan (T.)	üzül- (T.)	yaba (T.)
uryân (A.)	üzüm (T.)	yâd (F.)
us (T.)	üzüş- (T.)	yad- (T.)
usan- (T.)		yâd-biliş (F.)
uslu (T.)	v	yadlık (F.)
usûl (A.)	vâcib (A.)	yag- (T.)
uş (T.)	va'de (A.)	yagi- (T.)
uşan- (T.)	va'deyle- (A.)	yagma (T.)
uşat- (T.)	vaff (A.)	yagmala- (T.)
uşşâk (A.)	vâh (A.)	yagmalan- (T.)
utan- (T.)	vahdet (A.)	yagmur (T.)
utaş (T.)	vak'a (A.)	yâhûd (F.)
utlu (T.)	vakit (A.)	yak- (T.)
ut- (T.)	vâlih (A.)	yakasız (T.)
uy- (T.)	va'l-lâh (A.)	yakıl- (T.)
uyak- (T.)	var (T.)	yakım (T.)
uy- (T.)	var- (T.)	yakın (T.)
uyan- (T.)	varak (A.)	yakîn (A.)
uyanık (T.)	varlığ (T.)	yâkût (A.)
uyar- (T.)	vasf (A.)	yalan (T.)
uyhu (T.)	vâsil (A.)	yalancı (T.)
uz (T.)	vasyet (A.)	yalancılık (T.)
uza- (T.)	vatan (A.)	yalap- (T.)
uzad- (T.)	vay (T.)	yalı (T.)
uzak (T.)	vâye (F.)	yalın (T.)
uzat- (T.)	vebâl (A.)	yalıncak (T.)
uzun (T.)	vech (A.)	yalvar- (T.)
	vefâ (A.)	yan (T.)
ü	vefâdâr (A.)	yanak (T.)
	velâkin (F.)	yan- (T.)
üç (T.)	velâyet (A.)	yandur- (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

yandurt- (T.)	yavuzluk (T.)	yigil (T.)
yanıl- (T.)	yay (T.)	yigitlig (T.)
yanış- (T.)	yayak (T.)	yigrek (T.)
ya'ni (A.)	yaya (T.)	yilte- (T.)
yanku (T.)	yayıl- (T.)	yime (T.)
yanlış (T.)	yayın (T.)	yimek (T.)
yapalak (T.)	yayla (T.)	yine (T.)
yapıla- (T.)	yayla- (T.)	yi- (T.)
yapış- (T.)	yay (T.)	yok (T.)
yap- (T.)	yaz- (T.)	yoklık (T.)
yaprak (T.)	yazıl- (T.)	yoksa (T.)
yapucı (T.)	yazılı (T.)	yoksul (T.)
yar (T.)	yazlu (T.)	yokuş (T.)
yâr (A.)	yazuk (T.)	yol (T.)
yara (T.)	yazu (T.)	yoldaş (T.)
yaradan (T.)	yed- (T.)	yoldaşlig (T.)
yaradıl- (T.)	yedil- (T.)	yolsuz (T.)
arak (T.)	yegin (T.)	yon- (T.)
araklan- (T.)	yehd (A.)	yor-(T.)
yar- (T.)	yel (T.)	yort (T.)
yaramaz (T.)	yelte- (T.)	yorut- (T.)
yâren (F.)	yemiş (T.)	yoy- (T.)
yara- (T.)	yen- (T.)	yön (T.)
yaraş- (T.)	yenfehu (A.)	yöñe- (T.)
yargu (T.)	yeni (T.)	yud- (T.)
yarı (T.)	yen (T.)	yuducu (T.)
yarıl- (T.)	yensüz (T.)	yudum (T.)
yarım (T.)	yer (T.)	yufka (T.)
yarın (T.)	yeri (T.)	yugıl- (T.)
yarlıg (T.)	yer- (T.)	yukarı (T.)
yas (T.)	yeşil(T.)	yum- (T.)
yasa- (T.)	yet- (T.)	yumak (T.)
yadsan- (T.)	yetim (A.)	yumiş- (T.)
yasdug (T.)	yevme (A.)	yumişak (T.)
yaş (T.)	yezdân (F.)	yumşan- (T.)
yaşa- (T.)	yıg- (T.)	yumşat- (T.)
yaşıl (T.)	yık- (T.)	yumurda (T.)
yaşlu (T.)	yıkıl- (T.)	yu-(T.)
yat- (T.)	yıl (T.)	yun- (T.)
yatag (T.)	yıldırım (T.)	yur (T.)
yatlu (T.)	yıllık (T.)	yurtlu (T.)
yatlug (T.)	yırt- (T.)	yut- (T.)
yatsu (T.)	yıyla- (T.)	yuva (T.)
yatur- (T.)	yi- (T.)	yuvacı (T.)
yavı kıl- (T.)	yidi (T.)	yuvalan- (T.)
yavlak (T.)	yidinci (T.)	yu-(T.)
yavru (T.)	yidür- (T.)	yuy- (T.)
yavu (T.)	yig (T.)	yuyucu (T.)
yavun- (T.)	yigirmi (T.)	yüce (T.)
yavuz (T.)	yigid (T.)	yük (T.)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

yüklen- (T.)	za'îf(A.)	zen (A.)
yüklet- (T.)	zâkir (A.)	zenbîl (A.)
yüklü (T.)	zâlim (A.)	zencîr (A.)
yüksek (T.)	zâlimlik (A.)	zencîrlü (A.)
yürek (T.)	zamân (A.)	zerrâk (A.)
yürü (T.)	zâr (F.)	zerre (A.)
yüz (T.)	zârılık (F.)	zevâl (A.)
yüz- (T.)	zârî (F.)	zevâlli (A.)
yüzgeçlik (T.)	zât (A.)	zevk (A.)
	zavve (A.)	zeyn (A.)
z	zâyi' (A.)	zî-bahr (F.,A.)
	zebânî	zift (A.)
zafer (A.)	zeber (F.)	zihî (F.)
zâg (A.)	zebûn (A.)	zihin (A.)
zâhid (A.)	zehr (A.)	zikir (A.)
zâhir (A.)	zekât (A.)	zikr et- (A.)
zahmet (A.)	zelîl (A.)	zindân (A.)
zahmetlü (A.)	zemheri (T.)	zinhâr
zahm (A.)	zemîn (A.)	

Dil	KELİME SAYISI	YÜZDELİK
TÜRKÇE	1342	% 46,990
ARAPÇA	1063	% 36.429
FARŞÇA	490	% 16.792
ARAPÇA-FARŞÇA	7	% 0,239
FARŞÇA-ARAPÇA	11	% 0.376
RUMCA-YUNANCA	3	% 0.102
MOĞOLCA	2	% 0.068
TOPLAM KELİME SAYISI	2918	% 100

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

SONUÇ

Eserlerde Yûnus Emre'nin Türkçe kelimeleri ağırlıklı olarak kullandığı görülmektedir. (% 49). Bu değer bile başlı başına Yûnus Emre'nin Türkçeye ne kadar önem verdiğini göstermeye yeterlidir.

Yûnus Emre'nin kullandığı Arapça ve Farsça kelimeler halkın aşına olduğu ve garipsemediği kelimelerdir. “Vahdet-i vücud” için kullandığı “Bir ben vardır bende benden içeru” söyleyişinde olduğu gibi Türkçe ibare ve kullanımlarla karmaşık konuları bile yalın bir şekilde söylemiştir.

Yûnus Emre Arapça ve Farsça kelimeleri özgün hallerinden ziyade Türk hançeresine uydurarak söylemiştir. “eşkere (aşikar), muştı(müjda), bismillah (bısmıl)” vb.

Yûnus Emre'nin söz varlığını oluşturan öğeleri ayetler, sayılar, arkaik kelimeler, çok sık kullandığı kelimeler, edebi terimler olarak ele alacağız.

Yûnus Emre'nin İslam dinine bağlı olduğu şiiirlerinden anlaşılmaktadır. Ama Arapça sözcük ve terkipleri kullanma sıklığı nadir olarak göze çarpmaktadır. Hatta ayet ve hadislerin orijinal kullanımları yerine meallerini vermeyi yeğlemiştir. Yabancı kelime kullanma oranı döneminin ve sonraki dönemlerin şairlerine göre daha azdır. Doğan Aksan, şiiirlerindeki yabancı unsurların daha çok Farsça kanalıyla geldiğini, Mevlânâ ile hatta İran edebiyatıyla olan ilgisi yüzünden açıklanabileceğini savunmaktadır. Aksan, “Onun Türkçeye ve Türk şiiir diline en büyük katkısı, hece ölçüsüyle ve büyük bir yalınlıkla dile getirdiği dizelerde kendini göstermektedir.” der. (Aksan, 2005, s.35) Aşağıdaki şiiirlerde geçen ayetler şiiirde bir ahenk unsuru olarak çok önemli bir işlev görmektedir.

Rahîm durur senün adun Rahîm'lıgun bize didün

Mürşidlerün muştıladı *Lâ taknetu* hitâb nedür (TD 161/3/2)

“La taknatu”: Umut kesmeyiniz. (Zümer Suresi 54-55)

Evveli Hû âhiri Hû yâ Hû illâ Hû olam

Evvel âhir ol kala vü *men aleyhâ fân* olam (TD 212/2/1)

Yûnus Emre'nin eserlerinde çok kullanılan sayı ismi “bir”dir.(682 kez).

- İkilik dutan kişi niçe birike birle (TD 387/5/1)

Yûnus Emre üç sayısını (35) üç yılan (evren) anlamında kullanır.

- Üçüncü kapısında üç evren vardur anda

Sana hamle iderler olmasun kim dönesin (TD 105/2/1)

Dört sayısını (61) dört yoldaş olarak (can, din, iman, nefs,) dört mezhep, dört kapı (şeriat, tarikat, marifet, hakikat), dört unsur (su,ateş, toprak, yel) olarak kullanır.

- Dört kişidür yoldaşum vefâ-dârum râz-daşum

Üçile hoşdur başum birine buşup geldüm

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

Ol dördün birisi cân biri dîn biri îmân

Biri nefsümdür düşmân anda savaşıp geldüm (TD 88/4/2)

. Beş (biş) sayısını (18) beş vakit namaza, kefen bezi ölçüsü olarak kullanır.

• Evünde helâlüne biş vakt namâz öğretgil (TD 367/4/1)

Altı (şeş) sayısını (13) altı yön ve dünyanın altı günde yaratılması anlamında kullanmıştır.

• Ezeli bünyad urdı altı gün dünya doldı. (TD 307/2/1)

Yedi (yidi) sayısını (57) “yedi kat gök”, “yedi kat yir”, “yedi tamu”, “yedi kapı”, “yedi Mushaf” “yedi iklim” ifadeleriyle kullanmıştır. Sekiz sayısını (21) “sekiz uçmak” şeklinde kullanır.

Kasd ider sekiz uçmagı nûr ide nûra katmaga (TD 1/6/1)

Dokuz sayısını “dokuz gök” olarak kullanır. On iki sayısını “yılın ayları” olarak, on sekiz sayısını “on sekiz alem” olarak kullanır. Yine çok sayıda olmamakla beraber otuz, kırk, yetmiş, yetmiş iki, bin, doksan bin, yüz bin sayıları kullanılmıştır.

Yûnus Emre kullandığı bütün kelimelerin yarısını Türkçeden seçmiştir. Eserlerinde Arapça ve Farsça kelimeler Türkçe kelimelerden daha azdır. Kelime hazinesini hayatın çok değişik alanlarından seçmiştir. Kullandığı kelimeler halkın aşına olduğu, konuşma dilinde sıkça kullanılan kelimelerdir. Dönemi için diğer şairlere göre Türkçe duyarlılığı ön plandadır.

Yûnus Emre'nin eserlerinde en çok kullanılan kelimeler üç grupta toplanabilir:

1. Allah için kullandığı kelimeler: Allah (82), tanı (30), sultan (98), Çalap (37), Hakk (125), en çok kullanılan kelimelerdir. Az sayıda kullanımı olmakla beraber Basîr, Cebbâr, Cebbâr-ı 'Âlem Celâl, Celîl, Deyyân, El-hakk, Furkân, Gaffârü'z-Zünûb, Gufran, Hakk, Hâlik, Gufrân, Hayy, Hayyü'l-Bekâ, Hû, Hüve, Kadîr, Kayyûm, Kerîm, Ma'sûka, Mennân, Mevlâ, Padişah-ı lem yezel, Kerim-i Zül celal, kelimeleri de Allah anlamında kullanılan kelimelerdir.

2. Kendisi için kullandığı kelimeler: Yûnus (451), ben (862) en çok kullandığı kelimelerdir. Yine az sayıda canum, özüm, kendüm kelimelerini de kullanmıştır.

3. Sevgi ile ilgili kullandığı kelimeler: ışk (598), sev (168), âşık (82), gönül (278) en çok kullanılan kelimelerdir.

Bu bilgiler ışığında Yûnus Emre'nin eserlerinde kendisi ile Allah arasındaki sevgi ilişkisini çok önemsendiği söylenebilir.

Yûnus Emre'nin eserlerinde arkaik unsurlara da rastlanmaktadır. Ahmet Caferoğlu, bu konuda arkaik olarak nitelendirdiği 43 kelime tespit eder: “Aldaguç:aldaticı”, Andak: Böylece”, “Görklü.Gösterişli, güzel”, ”Kıvanmak:Sevinmek, güvenmek”, “Yumak:Yıkamak” (Caferoğlu, 1972, s.6) Ayrıca bu kelimelere yine bazı ekleri de ekleyebiliriz: Gelecek zaman eki: “IsAr”, benzerlik eki “-cIlAyın”, yapım ekleri: “-gUçl”, “-gAn” ve zar-fiil eki: “-UbAn”.

Yûnus Emre'nin eserlerinde edebi kelime ve terim olarak “şi'ir”, “nefes”, “kıssa”, dastan(destan) kelimelerine rastlanmaktadır.

• Yûnus'un sözi şi'irden ammâ aslı(dur) kitâbdan

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

Hadîsile dinene key (bilgil) sâdık olmak gerek (TD 176/5/2)

*Erenler nefesidür devletümüz (TD 20/8/1)

Yûnus Emre'nin Arapça, Farsça kelimelere Türkçe ekler ve yardımcı fiiller getirerek bu kelimeleri yeni formlarla kullanması da önemli bir özellik olarak göze çarpmaktadır:

Abd ol-, agaz ol-, beşaret eyle-, avaralık, azadlık, bağırılı, ber-hûrdârlık , dervîşlik, dertsüz, devletlü, emînlik, ferâgatlık, gaffillik, gammâzlık, gevhersüz, harâblık, harc eyle-, hüccetlü, hürmetlü, hünerlü, izzetlü, kâdırlık, kıymetlü vb.

Yûnus Emre'nin kelime hazinesi hayatın değişik safhalarıyla ilişkilidir. Kullandığı kelimeleri şöyle tasnif edebiliriz:

a. Allah anlamındaki kelimeler: Azîz, Basîr, Cebbâr, Cebbâr-ı 'Âlem Celâl, Celîl, Çalap, Deyyân, El-hakk, Furkân, Gaffârü'z-Zünûb, Gufran, Hakk, Hâlik, Gufrân, Hayy, Hayyü'l-Bekâ, Hû, Hüve, Kadîr, Kayyûm, Kerîm, Ma'sûka, M ennân, Mevlâ, Padişah-ı lem yezel, Kerim-i Zül celal, Sultan-ı cihan, Sultan-ı vakt, Tanrı.

b. Peygamberimiz için kullanılan kelimeler: Dürr-i yetîm, Ebu'l Müslim, Fahr-I 'âlem, Habîb Hitâmü'l-mürselîn, Kandîl, Mustafâ, Müctebâ, Resûlu'l-lah, Resûl-ı mutlak, Halil.

c. Peygamber isimleri: Âdem, Cercîs, Dâvûd, Eyyûb, İbrahim, İdrîs, İlyâs, İsâ, İsmâîl, Hızır, Mûsâ(Mûsî), Nuh, Zülkarneyn, Yakub, Yusuf, Süleyman, İlyas, Muhammed.

d. Melek isimleri: Azrâîl, Cebrâîl, Feriştê, ferîştêh., Hârût-Mârût, İblîs, İsrâfil, Kirâmen kâtibîn, Mikail.

e. Din alimleri ve sahabiler: Ashâb-ı suffâ, Barak Baba, Cafer-i Tayyâr, Cüneyd-i Bağdadi, Dört yâr, Ebu Bekir (Siddîk), Hallâc-ı Mansûr, Hamza, İbrâhîm Edhem, İmrân, Lokmân, Mansûr-ı Bağdâdî, Mevlânâ, Murtaza, Sarı Saltuk, Tapduk.

f. Destani kahramanlar: Rüstem, Ferhad-Şirin, Leyla-Mecnun.

g. Tasavvufi diğer kelimeler: Âb-ı hayât, âb-ı zemzem, âgâh, ahad , ahî, akl-ı cüz', akl-ı küll, âkil, aleyhisselâm, arş, âsitân, âsitân-ı mürşid, âyet-i kül, azâzîl, bekâ-ender- bekâ, belâ/belî, beytû'l-ma'mûr bid'at, cehennem, cennet, cübbe, cüz'ıyyât-ı müselsel, deccâl, dem, dem-sâz, dervîş, destâr, destûr, devrân, din, dîv, dîvân-ı ışık, diyânet, doksan bin hak kelâmı, dört kapı, elest, elhamdü'lil-lâh, elif-dal-mim, ene'l hak, eren, erkân, esrâr, esrimekesritme, esrük/esrik, evvel, ezel, fakı, fâtihâ, fir'avn, fitne, gâib/gâyıb, garîb, gâzî, gülbang/gülbenk, haç, hadd, hadîs, hakke'l-yakîn , halvet, hakikat, hayr, hemrâh, hulle, hûr/hûri, ışık, ışk , ibret, ihlâs, ilâhî, ilm-i bâtın, ilm-i sabık, iman, itikad, inni ene'l hak, kâlû belâ/belî, kârûn, kâzî, kefarete, kemal, kuds, kün feyekün, ledün, ledünnî, len terânî, levh ü kalem, ma'nâ, ma'rifet, mecnûn, melâmet hırkası giymek, men aleyh, a fân men 'arafe nefshû, mensûh, merci', mezheb, mihr, minber, mine'l-kalbi ile'l-kalb, mushaf, mücâhede, mülk-i ezel, mürîd, mürşid mürted, mürsel, müsülman, musalla, müşâhade, müşrik, namaz, nebi, nefes, nefes, pir, tarik, tarikat, tevrat, sünnet, şeytan, zahid, zühd.

h. Eğitim-öğretim: Okıma, ilm, mescid, medrese, danışmend, alim, hoca, müftü, müderris, mürebbi, şakird, tefsir, ilm-i hikmet, kağıd, mürekkebe, kalem.

i. İş-çalışma hayatı: Bağ, bahçe, bostan, ekin, ekinci, sarraf, demir, örs, derzi, sayyad, dükkan, bezirgan, kervan, sermaye, bazar

i. Askeri kavramlar: ordu, binbaşı, çavuş, er, çukal, kılıç, ok-yay, kalkan, mancınık.

j. Gök cisimleri: Arş, gerdum-n, yıldız, ay, zühre, mihr, şems, Mirrih, Bercis, Zuhâl,

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

bulut, yıldırım,

k. Zaman kavramları: devran, vakt, devr, dem, an, yıl, ay, gün, gece, gündüz, seher, bayram, saat, yüzyıl, bin yıl, ilkbahar, yaz, kış.

l. Yer isimleri: Arasat, bağçe, barigah, Behişt, bostan, cihan, Dergâh, dirneg, Duzah, dünya, ev, Ezelî vatan, Guristân, Firdevs, Hacerü'l-Esved, Hicâz, Ka'be, Kâf, Konya, Mağşer, Makber Mey-hâne, meclis, mescid, Mir'ac, Rum, Safâ, saray, Sidret'ül munteha, Sivas, tekye, Tu'r, yir yüzi.

m. Hayvan isimleri ve hayvan organları: balaban (doğan), bere (kuzu), Burak, dilgü, devlengüç (toygat kuşu), dürrac, gözsepek (köstebek), Hüma, ılan, keler (kurbağa), koduk, şir (arслан), togan, kuş, güğercin, bülbül, aru, sinek, pervane, baykuş, mismil (koyun) kurd, çıyan, karınca, akrep, ördek, çaylak, kaz, bahri, şah balaban, zağ (karga) boz yapalak (baykuş cinsi) bâl (kanat), kerkes, Düldül (Hz. Ali'nin atı), tosbaga, koyun, murg, hınzır (domuz), horus, koduk (eşek yavrusu), minkar (kuş gagası), yapa (tüy), Simurg, Anka, şahin, ceylan, gazal, öküz.

n. Bitki isimleri: ağaç, gül, reyhan, mişe/bişe, öd ağacı, nohud, mugayla diken, ney-şeker (şeker kamışı), hâr, benefşe, nergis, çiçek, sümbül, servi, çiçek

o. Yiyecek ve içecek isimleri: şeker, şerbet, üzüm, incir, nuş (bal), nukl (meze), şarab, şehd (bal), yimiş, yumurda, duz, şeftalü, zerdalü, yağ, bal, su.

ö. Maden isimleri: altun, zer, gümüş, demur, muhas (bakır), sadef, tutiya, inci, mirvarid (inci) mercan.

p. Kadın isimleri: Belkıs, Havva, Leyli/Leyla, Meryem, Şirin, Zühre, Züleyha.

r. Musiki âletleri: nay, çeng, tef, tabıl, rebab, saz, nakus (kilise çalgısı).

s. Eşya isimleri: kepenek, börk, ayine, susak, kisvet, külüng, nikab, müşk, zünnar, şem, dervaze, çomak, asa, ağaç at (tabut), ocak, kiriş, iğne, çevgen, kılınç, yay, piyale, kadeh, raht, kagıt.

ş. Tanınmış başka kişi isimleri: Calinus, Bukrat, Hızır, Hüsrev, Sikender, Mecnun, Ferhad, Feridun, Nuşin-revan, Nemrud, Haman, Karun.

KAYNAKÇA:

AKSAN, Doğan (2000), **Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim**, Ankara, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yayınları.

_____ (1995), **Şiir Dili ve Türk Şiir Dili**, Ankara, Engin Yayınları.

_____ (2005), **Yûnus Emre Şiirinin Gücü**, Ankara, Bilgi Yayınları.

BANARLI, Nihad Sami (1998), **Resimli Türk Edebiyatı Tarihi I**, İstanbul, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

_____, (1974), "Milli Tekevvünümüzde Yunus Emre'nin Yeri" **Kubbealtı Akademi**, S.7.

BAŞGÖZ, İlhan (1999), **Yunus Emre I: İnceleme, II ve III: Şiirlerinden Güldeste** (MEB Dünya Klasikleri Dizisi'nden alınarak Cumhuriyet gazetesi Yayınları), İstanbul.

BİLGEGİL, Kaya (1984), **Türkçe Dilbilgisi**, İstanbul.

CAFEROĞLU, Ahmet (1968), **Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü**, İstanbul.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

- _____ (1972), “Yûnus Emre’de Arkaik Unsurlar”, **TDED**, c.XX, s. 6.
- _____ (1984), **Türk Dili Tarihi**, İstanbul.
- CEMİLOĞLU, İsmet (2001); **Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Söz Dizimi Bakımından Bir İnceleme**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- DEMİREL, Özcan (1999); **Türkçe Öğretimi**, İstanbul, MEB Yayınları.
- Derleme Sözlüğü (1963–1982), **Türk Dil Kurumu**, Ankara.
- DİLÇİN, Cem (1983), **Yeni Tarama Sözlüğü**, Ankara, TDK Yayınları.
- _____ (1992), **Yûnus Emre’nin Şiirlerinde Türkçenin Gücü: Türk Dili**, No: 487: 30–49.
- DEVELİOĞLU, Ferit (1970); **Osmanlıca-Türkçe Lügat(Eski ve Yeni Harflerle)**, Ankara, Ak Kitabevi Yayınları.
- EMİROĞLU, İbrahim (2002), **Sufi ve Dil**, İstanbul, İnsan Yayınları.
- ERGİN, Muharrem (1962), **Türk Dilbilgisi**,
- FUAT, Memet (1995), **Yûnus Emre**, İstanbul.
- GABAIN, A.Von (1988), **Eski Türkçenin Grameri**, (Çev. Mehmet Akalın) TDK Yayınları, 532. TTK Basımevi.
- GENCAN, Tahir Nejat (2001), **Dilbilgisi**, Ankara, Ayraç Yayın evi.
- GÖÇGÜN, Önder (1995), **Dünden Bugüne Yûnus Emre**, Ankara.
- KARAHAN, Leyla (1998), **Türkçede Söz Dizimi**, Ankara, Akçağ Yayınları.
- KARAHAN, Leyla (1995), “-sa/se Eki Hakkında”, **Türk Dili**. S. 526, s.45–54.
- KORKMAZ, Zeynep, (1970), **Marzuban-name Çevirisi**, DTCF Yay. Ankara, s. 66.
- TATÇI, Mustafa (2005), **Yûnus Emre Külliyyatı**, 3 cilt, I Tahlil, II Tenkitli Metin, III Risaletü’n-Nushiyye, cilt İstanbul. MEB Yayınları.
- TATÇI, Mustafa, (2001) **Yûnus Emre İle İlgili Makaleler**, Ankara, MEB Yayınları.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/9 Summer 2013

